

Mojega rojstva na Zemlji se spominjajte s hvaležnostjo in z veseljem, ker je bilo to delo neizmerne ljubezni in usmiljenja do vas. S tem je za vas prižgana luč, ki naj bi vam osvetlila pot iz mračne duhovne noči ([Jn 8,12](#))... Za vas ljudi se je končalo obdobje globokega brezupa; za vas se je začelo novo obdobje razvoja.... Pripravljena vam je bila pot, ki je ponovno vodila k Meni.... In to pot vam je s Svojim življenjskim primerom pokazal človek Jezus ([Jn 14,4-6](#)), On je to poslanstvo sprejel iz ljubezni do Mene in do vas, Njegovih padlih bratov.... On Mi je namreč želel vrniti Moje otroke, ki so bili že večnosti oddaljeni od Mene, in ki so hiral v najgloblji bedi.

V Jezusovem človeškem telesu je prebivala duša svetlobe: bitje, ki je bilo nekoč izsevano iz Mene; bitje, ki Mi je bilo predano v ljubezni in ki je ostalo ob Meni, ko je od Mene odpadla vojska prvo-ustvarjenih duhov ... Ta duša je bila zakrita v otroku Jezusu in že ob Njegovem rojstvu je čudež za čudežem pričeval o Božanskem Duhu, ki je prebival v tem otroku ([J.L. Jezusova mladost](#)).... Jezus je moral začeti Svoje zemeljsko življenje na enak način kot vsak drug človek. Bil je rojen iz Marije device, ki je bila popolnoma čista, brez da bi kdaj grešila, da je tako lahko na svet prinesla Božanskega otroka,.... In Jezusova duša se je morala naseliti v čisto telo, ker sem se Jaz sam želel naseliti v Njegovem zunanjem ovoju (telesu), zaradi tega je Njegovo telo bilo in tudi ostalo čisto in brezgrešno, četudi je bil neprestano napadan s strani bitij teme, ki so Ga želela napeljati do padca. On se jim je zoperstavljal in vse nečisto, kar se je oprijemalo Njegove duše, je na ta način preko svoje ogromne ljubezni odrešil. On se je uprl vsem skušnjavam in je »poduhovil« vse neduhovno, kar je še vznemirjalo Njegovo telo, ker je živel v materialnem svetu. On je naredil, da se je vse podrejalo željam Njegove duše, ker je bil poln ljubezni; ljubezen pa premaga vse, tudi največjega sovražnika. Človek Jezus je moral pred tem privedi do dozorevanja vse še nezrele substance, ki so se oprijemale telesa, in šele takrat sem se Jaz osebno, Večna Ljubezen, lahko v Njem naselil. In šele takrat je bilo veliko delo milosti lahko pripeljano h koncu; delo, katerega je On želel izpeljati zaradi greha celotnega človeštva....

Ko sem se Jaz ob rojstvu Jezusa spustil na Zemljo, je bil Moj Duh v Njem, ker je materialno telo v sebi vsebovalo popolno dušo, ki je bila s tem z Menoj pristno zedinjena, Jaz pa sem se preko Njega lahko izražal.... In ob Njegovem rojstvu so se dogajale mnoge stvari, ki jih vi želite uvrstiti v področje legend, toda to so se je resnično zgodilo, ker je popolnemu duhu vse mogoče.... Vendar so te čudeže v otroku Jezusu doživeli le redki, katerih srca so bila polna ljubezni, in ki so v dojenčku Jezusu prepoznali obljubljenega Mesijo ter se mu poklonili.... Takoj ko so se mu približali ljudje, katerih srca niso bila čista, so videli samo otroka, kot vsakega drugega otroka.... Toda večinoma so se Mu približali samo tisti ljudje, ki jih je k njemu gnal

njihov duh, ker so čutili čudež, ki se je zgodil tisto noč in so Ga zdaj častili, ker so v njem videli obljubljenega Mesijo.

To pa je bil največji čudež vseh časov, ki se ne bo nikoli več ponovil, da sam Bog pride na Zemljo in da se naseli v otroku. Ljubezen je namreč prišla na Zemljo, dojenček Jezus je bil poln ljubezni, saj ga je velika ljubezen do nekoč padlega ubogega človeka spodbudila, da si je nadel meseno telo in ga odrešil izvirnega greha, ki ga je lahko odrešila le ljubezen, saj je bil sestavljen iz greha proti ljubezni. In to delo je opravil človek Jezus, ki je iz ljubezni dal svoje življenje, ko je dal največji žrtev, ki je bila in bo kdajkoli dana na tej Zemlji...., da je sam zaradi ljubezni dal vso svetlobo in moč, ki je bila njegova last, ki je v njem prebivala.... da je trpel kot navaden človek sredi temnega sveta in umrl najbolj strašen smrti na križu ([Flp 2,6-7](#))....

(25.12.1963)

Jezus... bitje iz področja svetlobe... se je prostovoljno ponudil za to poslanstvo, da kot človek prehodi to Zemljo in da naredi delo pokore neizmerne trpljenja in bolečine, da bi pomagal padlim bratom. Ljubezen je napolnila vsa bitja, ki so iz Mene izšla in ostala z Menoj, ko se je Lucifer odvrnil od Mene in s seboj v globino potegnil nešteto duhovnih bitij.... Jezusova ljubezen je bila tako močna, da je hotela opraviti spravo za neizmerno žalitev zoper Mene, njihovemu Bogu in Stvarniku, proti Sami večni Ljubezni. In to ljubezen, ki Mi jo je Jezus ponudil, sem Jaz sprejel kot Njegovo žrtev, ker je bila narejena iz ljubezni in ker je bilo samo z ljubeznijo mogoče odkupiti izvirni greh.... In tako se je bitje luči učlovečilo in hodilo po Zemlji kot vsi drugi ljudje, obremenjeno s težkim zemeljskim telesom, ki je bilo okov za bitje, ki je stalo v svobodi in svetlobi, kar je bil za dušo izredno mučno. Vendar je moral kot človek prehoditi zemeljsko pot, saj je moral biti zgled svojim bližnjim, da bi Mu sledili. Moral se je boriti z enakimi slabostmi in odpori, ki po naravi obremenjujejo vsakega človeka, ker se je moral z lasnim delom na duši osvoboditi vseh slabosti in pomanjkljivosti... Človek Jezus je stal sredi zemeljskega sveta, na območju, ki je pripadalo Mojemu nasprotniku, in za dušo iz kraljestva luči se je bilo dvakrat težje uveljaviti na tem temnem območju, se upreti vsem satanskim poskusom, da bi ga strmoglavil, in z ljubeznijo vplivati na vse neduhovno v telesu in v okolici, Njegovo telo so namreč hudo zatirale tudi nezrele duhovne snovi, ki se jim Jezusova duša ni upirala, ker je On v svoji modrosti spoznal, da tudi te duhovne snovi želijo biti odrešene, in Njegova ljubezen je bila nenehno pripravljena pomagati vsemu, kar je bilo še vedno ubogo. Njegova duša je zaradi okolice neizrekljivo trpela, saj je bila

navajena na svobodo, svetlobo in ljubezni ter s tem najvišjo blaženost, zdaj pa se je znašla v temi, zvezana s telesom in najbolj neljubeči okolici. In Tako je bilo tudi njegovo zemeljsko življenje od otroštva naprej stanje trpljenja, s katerim je odkupil velik del krivde svojih bližnjih.... vse dokler na koncu ni dokončal veliko »spravno žrtev«, ko je dal Samega Sebe za pra-krivdo vseh ljudi sedanjosti, preteklosti in prihodnosti...

Tega dela usmiljenja vi ljudje ne boste mogli nikoli dojeti, ker niti eden človek, ki se zaveda konca, ne bi bil sposoben na sebe vzeti takšno mero trpljenja, ker Mu je bil Njegov konec nenehno pred očmi in Mu ni dovolil, da bi se v Njem stopnjevalo veselje ([Mt 16,21](#), [Jn 18,4](#)). Počutil se je kot človek in doživel vse strahove, ki jih je sprožila vsaka misel na to, kar ga je čakalo. In vztrajal je do konca, ljubezen v Njem do Mene in do vseh neodrešenih se je nenehno povečevala in mu tudi dajala moč, da je opravljal svoje delo usmiljenja.... Jaz sam sem se lahko popolnoma izžareval skozi njega, Jaz sam sem bil v Njem v svoji temeljni naravi in tako sem bil Jaz tisti, ki je za ljudi odkupil krivdo za greh, saj je bila ljubezen tista, ki je človeku Jezusu dala moč, da je trpel in umrl na križu, da bi odrešil človeštvo, da bi odkupil veliki izvirni greh, ki je našel pravično odkupnino le z dejanjem ljubezni, kot ga je človek Jezus izvršil na križu.... Amen.

[Bertha Dudde](#)